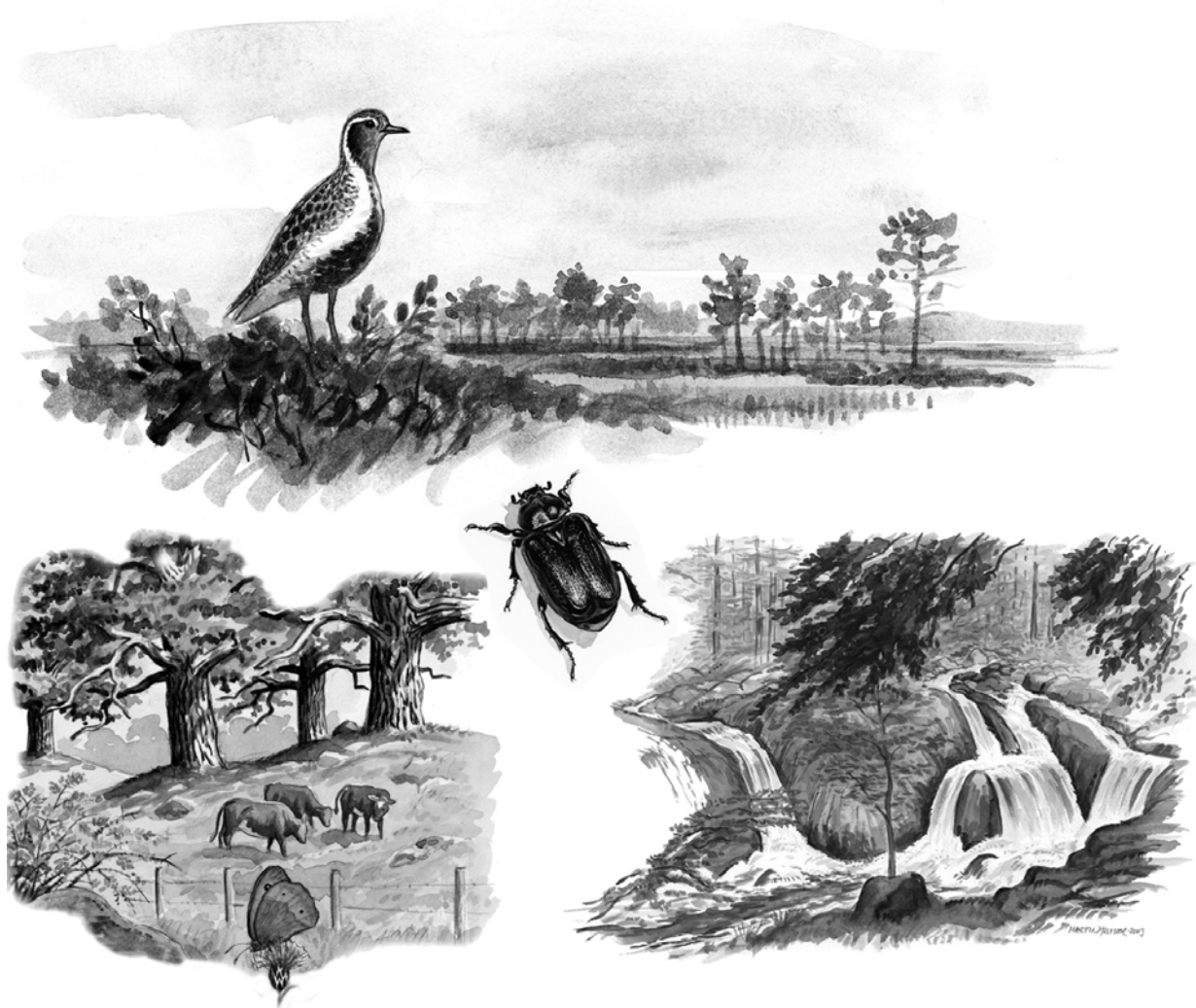

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Bevarandeplan för Natura 2000-område

SE0520144 Galtö lera-Älgö lera

EU:s medlemsländer bygger upp ett sk. "ekologiskt nätverk" av naturområden som kallas Natura 2000. Livsmiljöerna för vilda djur och växter krymper i snabb takt och många arter hotas av utrotning. Länderna i EU samarbetar därför för att försöka bevara det europeiska växt- och djurlivet. Arbetet grundas på två EU-direktiv, fågeldirektivet och art- och habitatdirektivet.

Natura 2000-områden i Västra Götalands län

I Västra Götalands län finns 406 av regeringen beslutade Natura 2000-områden (t.o.m. år 2004) som sammanlagt har en yta av cirka 240 900 hektar. Avsikten med områdena är att bevara speciella, i EU direktiven bestämda naturtyper och arter. I länet förekommer 54 av dessa naturtyper och 95 djur- och växtarter. Arbetet med att utse områden har pågått sedan EU-inträdet 1995. Naturtyperna kan sammanfattas i följande kategorier och täcker cirka hälften av den totala ytan.

- Berg / hållmark, 3 800 ha
- Odlingssmark / hed, 3 506 ha
- Lövskog, 5 248 ha
- Barrskog, 8 475 ha
- Våtmark / hed, 14 218 ha
- Sötvatten, 21 567 ha
- Sötvatten, Vättern, 60 000 ha
- Hav / kust, 25 304 ha

Bevarandeplanen

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden, vad som kan skada eller påverka naturvärdena samt vad som krävs för att de ska finnas kvar. Planen ska också underlätta vid tillståndsprövningar enligt miljöbalken. Bevarandeplaner utarbetas och fastställs av Länsstyrelsen som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Planen kan dock revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar ändras; den sägs vara ett "*levande dokument*". Det är därför aldrig för sent att bidra med kunskap och synpunkter, kontakta gärna Länsstyrelsen. När bevarandeplanen ändras medför det att den måste fastställas på nytt. Markägare och andra berörda ges då nytt tillfälle att lämna synpunkter om ändringarna är av betydelse.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada Natura 2000-områdenas värden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det gäller även åtgärder utanför Natura 2000-området (regleras av miljöbalken). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som kan påverka naturvärdena i ett område bör man samråda med länsstyrelsen innan man påbörjar en åtgärd. Om det rör sig om en skogsbruksåtgärd ska istället samråd hållas med skogsvårdsstyrelsen innan en åtgärd påbörjas.

Mer information

Länsstyrelsen - www.o.lst.se - Telefon 031-60 50 00 vx. - E-post: natura2000@o.lst.se

Skogsvårdsstyrelsen - www.svo.se - Telefon 033-17 73 30 vx. - E-post: svs@svsvg.svo.se

Naturvårdsverket - www.naturvardsverket.se

Om lagstiftningen som Natura 2000 bygger på

Ett Natura 2000-områdes juridiska status bestäms av flera paragrafer i miljöbalken. Förutom bestämmelser om områdesskydd och tillståndsprövning enligt 7 kap. miljöbalken är Natura 2000-områden även riksintresseområden enligt 4 kap. 1 och 8 §§ i miljöbalken, vilket innebär att Natura 2000-bestämmelserna får en tydlig koppling till en rad andra lagar som rör markanvändning. Bestämmelser som rör miljökonsekvensbeskrivningar (MKB), tillsyn och ersättningsfrågor m.m. i Natura 2000-områden finns även i miljöbalkens kapitel 6:1 och 7, 11:9, 17:3, 19:2, 21:7, 29:4 och 31:4 och 5 kap. MB samt i förordningen om områdesskydd (1998:1252).

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Naturvårdsenheten
Lena Tingström

BEVARANDEPLAN
Fastställt
2005-08-15

Diarienummer:
511-36085-2005

Sida
3(4)

Enligt sändlista

Bevarandeplan för Natura 2000-området

SE0520144 Galtö lera-Älgö lera

Kommun: Strömstad, Tanum Områdets totala areal: 946 ha

Områdestyp: SPA Biogeografisk region: Boreal

Naturtyper och arter som måste bevaras i området:

- A140 - Ljungpipare
- A151 - Brushane
- A157 - Myrspov
- A166 - Grönben
- A193 - Fisktärna

Bevarandesyfte

Syftet med Natura 2000-området är att de naturtyper och arter som finns i området (se förteckningen) ska bevaras långsiktigt. Varje naturtyp och art ska bidra till att upprätthålla s.k. gynnsam bevarandestatus inom sin biogeografiska region. Det här området utgör därför en viktig del i det ekologiska nätverk av områden som Natura 2000 bygger på.

Området skall bidra till att upprätthålla eller återställa gynnsamt bevarandestatus på biogeografisk nivå för de naturtyper och arter (enligt habitat- eller fågeldirektivet), som ingår i området.

Syftet med området är att vårda och bevara ett vatten och strandängsområde som är värdefullt för rastande och häckande våtmarksfåglar.

Regeringen fattade beslut om att föreslå området till Natura 2000-nätverket i december 1996.

Beskrivning av området

Natura 2000-habitatet (SPA) utgörs av ett naturskyddat område som sträcker sig från Nöddökilen i norr ner mot Kragenäs i söder. Naturresevaten Nöddökilen, Orrevikskilen samt Kragenäs ingår i området. I området ingår också naturvårdsområdet Tanumskusten, del II samt naturvårdsområdet Älgöleran. Av landområden inom Natura 2000-området ingår även stränderna.

Karaktäristiskt för området är relativt låglänta men småkuperade öar och ett system av mycket grunda vattenområden som genom smala sund står i förbindelse med varandra. Tidvattenväxlingarna som här är större än någon annanstans utefter landets kuster åstadkommer ett förhållandevis gott vattenutbyte. Sötvattentillskottet från fastlandet är blygsamt i området vilket gör att salthalten är nästan lika hög i denna skärgård som ytvattnet västerut i Kosteröarnas fortsättning mot söder. På havsbottnarna dominerar mineralsand i de strömgenomsatta sunden och utefter de exponerade västsidorna.

De marinbiologiska värdena är stora. Den goda vattencirkulationen och förhållandevis höga vattentemperaturen bidrar till en hög produktion i de grunda vattenområdena. Förekomsten av vidsträckt ängar av sjögräs (*Zostera marina*) spelar en stor roll. Massproduktion av mikroorganismer, småsnäckor, småkräftdjur, borstmaskar och en mångfald andra ryggradslösa djur är en viktig näringsresurs för högre djur. Den rika näringstillgången gör innerskärgårdens vatten till viktiga rekryteringsområden för stor del av den konsumtionsfisk som fångas efter kusten. Ostronbottnarna hör till de rikaste efter kusten.

Under vår, sensommar och höst utgör de grunda vattenområdena en viktig miljö för stora skaror av rastande vadar- och sjöfåglar. Under sensommaren ses här stundom stora mängder med rastande vadarfåglar som t.ex. kärrsnäppa, myrsnäppa, spovsnäppa, myrspov, ljungpipare, kustpipare, svartsnäppa, gluttsnäppa. Även häckfågellivet är rikt.

Stränderna inom Natura 2000-området är av floristisk synpunkt intressanta. Vålövade strandängar finns vid Nöddekilen, Orrevikskilen och vid Kragenäs. Det finns ytterligare några mindre strandängar som betas inom området men hävden har under senare år upphört på många håll.

Bevarandemål

Exempel på uppföljningsbara bevarandemål beskrivs under respektive naturtyp och art. Vilka av dessa mål som kommer att användas i området bestäms när kompletterande inventeringar genomförts. Då kommer även koder som x, y och liknande att ersättas med siffror och arter.

Skrivs efter att Naturvårdsverket tagit fram förslag på biogeografiska mål.

Markägareförhållanden

Privat

Vad kan påverka negativt

- Upphörande beteshävd.
- Kvävenedfall, vilket påverkar artsammansättningen bland kärlväxter.
- Vindsurfingsegling, vattenskoteråkning samt lågt flygande hydro-flygplan (landar på vatten).
- Markexploatering: strandängsområden kan förstöras genom utfyllnad, vägdragningar, bebyggelse, ledningsdragningar, master, vindkraftverk mm.
- Dräneringar för att påskynda avrinningen från strandängen eller närbelägna marker kan helt eller delvis förstöra biotopen.
- Uppläggande av muddermassor.
- Kväveläckage från angränsande mark.
- Övergödning genom ökad pålagring med ruttnande alger.
- Uppodling och invallning.
- Jakt på sjöfågel före den 15 september.

Bevarandeåtgärder

Förutom vad som i övrigt gäller enligt miljöbalken och annan miljölagstiftning krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i

ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det berörda området (7 kap 28 a § miljöbalken).

Befintligt skydd:

Hela området omfattas av naturvårdsområdet Tanumskusten I. Stora delar av området är strandskyddat.

Beslutet syftar till att värna om de grunda vattenområdenas stora värden som reproduktions- och uppväxtplatser för fiskarter och deras betydelse som rast- och näringsplatser för fågellivet samt att skydda området mot förändringar som negativt kan inverka på dess utnyttjande för friluftslivet och på de ansevärdiga landskapliga värdena.

Övergripande åtgärder:

En översyn av naturvårdsförordnandet och en skötselplan bör göras för att tillgodose naturvärdena inom området.

Bevarandestatus

Skrivs efter att baskarteringen genomförts.

Uppföljning av naturtyper och arter

De i bevarandeplanen angivna målen ska följas upp.

Bevarandemålen följs upp med olika tidsintervall beroende på vilken naturtyp eller art som berörs. Naturtyper som inte kräver skötsel följs upp stickprovsvis med glesa tidsintervall liksom arter som till exempel förekommer på många lokaler eller som inte är hotade i så hög grad. Områden som vid basinventeringen inte konstateras ha gynnsam bevarandestatus följs upp regelbundet tills gynnsam bevarandestatus uppnåtts. Samtliga områden ska följas upp om de innehåller arter och naturtyper som är sällsynta, särskilt viktiga för biologisk mångfald eller kräver regelbunden skötsel.

Dokumentation

Grudemo, J. 1991: Ängar och hagar i Strömstads kommun. Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län, 1991:1.

Hultengren, S., Olsson, K. 1995: Värdefulla odlingslandskap i Göteborgs och Bohus län. Bevarandeprogram för odlingslandskapets natur- och kulturvärden. Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län, rapport 1995:21. ISSN 1104-487X.

Johansson, O. C, Blomqvist, D. Pehrsson, O. 1997: Värdefulla rast- och övervintringsområden för sjöfåglar på Västkusten. Länsstyrelsen i Göteborgs län. 1997:4. Göteborg.

Larsson, A & Finsberg, M., 1994: Ädellövskogar i Tanums kommun. Länsstyrelsen i Göteborgs- och Bohuslän, 1997:11. Göteborg.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. Områden av riksintresse för naturvård och friluftsliv samt områden med geografiska bestämmelser.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. 1999: Skötselplan för naturreservatet Kragenäs. Beslut 1999-06-22.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. 1970: Skötselplan för naturreservatet Nöddökilen. Beslut 1970-06-11.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. 1972: Skötselplan för naturreservatet Orrevikskilen. Beslut 1972-10-30.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. 1988: Skötselplan för naturvårdsområdet Tanumskusten, del I. Beslut 1988-11-03.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. 1982: Skötselplan för naturvårdsområdet Älgöleran. Beslut 1982-06-11.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. Våtmarker i Göteborgs och Bohus län.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. Ängar och hagar i Tanums kommun.

Länsstyrelsen i Göteborgs- och Bohuslän, 1999: Skötselplan för naturvårdsområdet Tanumskusten, del II. Beslut 1988-11-03.

Länsstyrelsen i Göteborgs- och Bohuslän, 1982: Skötselplan för naturvårdsområdet Älgöleran. Beslut 1982-06-11.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohuslän. Områden av riksintresse för naturvård och friluftsliv samt områden med geografiska bestämmelser.

Schillander, P., 1989: Ängar och hagar i Tanums kommun. Länsstyrelsen i Göteborgs- och Bohuslän, 1989:6. Göteborg.

Svensson, S., Svensson, M., & Tjernberg, M. 1999. Svensk fågelatlas. Vår Fågelvärld, supplement 31, Stockholm.

Åhlund, M. Åhlund, I. Berntsson, B 1983: Häckfågelfaunan på betade havsstrandängar. Länsstyrelsen i Göteborgs- och Bohuslän, 1985:3. Göteborg.

Naturtyper, djur- och växtarter som speciellt måste bevaras i området

A140 Ljungpipare; *Pluvialis apricaria*

<i>Beskrivning:</i>	Ljungpiparen häckar huvudsakligen i norra Sverige. I södra Sverige finns ett tynande bestånd på trädlösa högmossar, samt ett tämligen starkt bestånd på Ölands alvar. Arten var förr vanlig i Bohuslän men har försvunnit sedan bete och bränning upphört. I övervintringsområdet uppehåller sig Ljungpiparen på öppna jordbruksområden. Ljungpiparen övervintrar huvudsakligen i västra och sydvästra Europa.
<i>Bevarandemål:</i>	Bevarandemål för arterna formuleras senare. ArtDatabanken kommer att lämna anvisningar för hur mål ska formuleras. Bevarandemålen kommer att röra populationsstorlek och arternas livsmiljö.
<i>Negativ påverkan:</i>	<ul style="list-style-type: none">- Det främsta hotet mot Ljungpiparen i Sydsverige torde idag vara olika typer av störningar i rastområdena.- Arten jagas på övervintringsområdena i Västeuropa, men effekterna är okända.- Markexploatering. Strandängsområden kan förstöras genom utfyllnad, vägdragningar, bebyggelse m.m.- Dräneringar för att påskynda avrinningen från strandängen eller närbelägna marker kan helt eller delvis förstöra biotopen.- Uppläggande av muddermassor.- Uppodling och invallningar.- Höga halter av olika miljögifter i marin miljö, särskilt på rastplatserna längs Europas kuster
<i>Bevarandeåtgärder:</i>	<p>Ljungpiparen är fredad (3 § i jaktlagen). Enligt 1 a § Artskyddsförordningen är det förbjudet att avsiktligt störa fåglarna, bl.a. vid övervintrings- och flyttningsperioder. Det är även förbjudet att skada eller förstöra djurens viloplats. Artskyddsförordningen (1998:179) förbjuder import, export och försäljning av levande och döda exemplar av Ljungpipare, samt förvaring av levande exemplar.</p> <p>Vid avverkning, etablering av vindkraftsanläggning eller annan form av exploatering kan tillstånd enligt 7 kap. 28 a§ MB krävas.</p>
<i>Bevarandestatus:</i>	Ljungpiparen rastar inom Natura 2000-området såväl vår som höst.
<i>Uppföljning:</i>	Se tills vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare

A151 Brushane; *Philomachus pugnax*

Beskrivning: Brushanen häckar i Sverige i två helt olika typer av miljöer, med olika ekologiska krav och populationsutveckling. Det sydliga beståndet kräver tillgång på lämpliga häckningsmiljöer i form av hävdade strandängar. I bra häckningsmiljöer finns en mosaik av gräs- och starrmarker, öppna dy- och jordtytor och grunda vattensamlingar.

Hanarna spelar på gemensam plats, företrädesvis på låga upphöjningar i terrängen. Som rastlokaler utnyttjas öppna områden med grunt vatten och sandiga eller gytjtiga bottnar, men även översvämmade åker- eller betesmarker.

Det skandinaviska beståndet övervintrar främst i Afrika söder om Sahara.

Arten uppträder regelbundet inom Natura 2000-området under vår- och höststräck. Förr häckade arten i Bohuslän i våtslätterängar, men sedan ängsbruket upphörde har brushanen försvunnit som häckfågel. Ibland kan man dock få bevittna magnifika brushanespel vid Nöddökilen och Orrevikskilen.

Bevarandemål: Bevarandemål för arterna formuleras senare. ArtDatabanken kommer att lämna anvisningar för hur mål ska formuleras. Bevarandemålen kommer att röra populationsstorlek och arternas livsmiljö.

Negativ påverkan:

- Det främsta hotet mot brushanen i Sydsverige torde idag vara olika typer av störningar i rastområdena.
- Upphörande hävd med igenväxning som följd.
- Arten jagas på övervintringsområdena i Västeuropa, men effekterna är okända.
- Markexploatering. Strandängsområden kan förstöras genom utfyllnad, vägdragningar, bebyggelse m.m.
- Dräneringar för att påskynda avrinningen från strandängen eller närbelägna marker kan helt eller delvis förstöra biotopen.
- Uppläggande av muddermassor.
- Uppodling och invallningar.
- Höga halter av olika miljögifter i marin miljö, särskilt på rastplatserna längs Europas kuster liksom biocidanvändning på övervintringsområdena i Västafrika kan innebära ett hot.
- Torka på övervintringsområdena i Västafrika kan eventuellt påverka bestånden negativt.

Bevarandeåtgärder: Brushanen är fredad (3 § i jaktlagen). Enligt 1 a § Artskyddsförordningen är det förbjudet att avsiktligt störa fåglarna, bland annat under övervintrings- och flyttningsperioder. Det är även förbjudet att skada eller förstöra djurens viloplatsler.

Artskyddsförordningen (1998:179) förbjuder import, export och försäljning av levande och döda exemplar av myrspov, samt förvaring av levande exemplar. Vid avverkning, etablering av vindkraftsanläggning eller annan form av exploatering kan tillstånd enligt 7 kap. 28 a§ MB krävas. Beroende på var i landet man befinner sig gäller antingen tillståndsplikt för eller förbud mot markavvattning. Viktigare rastplatser bör vara fria från ingrepp och störningar.

Bevarandestatus: För närvarande gynnsamt inom Natura 2000-området.

Brushanen är upptagen i bilaga III (skyddade djurarter) i Bernkonventionen (konvention om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö).

Uppväxande träd och buskar, likaså vass, kaveldun eller andra högvuxna vattenväxter måste avlägsnas från strandängar, likaså bör andra uppstickande föremål som höga stolpar etc. i möjligaste mån tas bort.

Uppföljning:

Se tills vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare

A157 Myrspov; *Limosa lapponica*

Beskrivning: Myrspoven häckar i fjällen. Tillgång till störningsfria rastplatser utmed våra kuster är nödvändig. Myrspoven rastar främst längs våra kuster i grunda våtmarksmiljöer utan högre vegetation. Arten övervintrar längs Europas och Afrikas västra kuster samt i Medelhavsområdet.

Myrspoven ses framförallt i norra Bohuslän i samband med vår- och höststräck.

Bevarandemål: Bevarandemål för arterna formuleras senare. ArtDatabanken kommer att lämna anvisningar för hur mål ska formuleras. Bevarandemålen kommer att röra populationsstorlek och arternas livsmiljö.

Negativ påverkan:

- Det främsta hotet mot myrspov i Sydsverige torde idag vara olika typer av störningar i rastområdena.
- Upphörande hävd med igenväxning som följd.
- Arten jagas på övervintringsområdena i Västeuropa, men effekterna är delvis okända.
- Markexploatering. Strandängsområden kan förstöras genom utfyllnad, vägdragningar, bebyggelse m.m.
- Dräneringar för att påskynda avrinningen från strandängen eller närbelägna marker kan helt eller delvis förstöra biotopen.
- Uppläggande av muddermassor.
- Uppodling och invallningar.
- Höga halter av olika miljögifter i marin miljö, särskilt på rastplatserna längs Europas kuster

Bevarandeåtgärder: Myrspoven är fredad (3 § i jaktlagen (1987:259)). Enligt 1 a § Artskyddsförordningen är det förbjudet att avsiktligt störa fåglarna, särskilt under deras parnings-, uppfödning-, övervintrings- och flyttperioder. Det är även förbjudet att skada eller förstöra djurens viloplats.

Artskyddsförordningen (1998:179) förbjuder import, export och försäljning av levande och döda exemplar av myrspov, samt förvaring av levande exemplar. Vid avverkning, etablering av vindkraftsanläggning eller annan form av exploatering kan tillstånd enligt 7 kap. 28 a § MB krävas. Beroende på var i landet man befinner sig gäller antingen tillståndsplikt för eller förbud mot markavvattnings. Viktigare rastplatser bör vara fria från ingrepp och störningar.

Bevarandestatus: Det svenska häckfågelbeståndet utgörs av den västligaste förekomsten av myrspov i Eurasien. Beståndet är mycket fåtaligt och arten hör till de absolut mest sällsynta häckfåglarna i landet. Det samlade svenska beståndet har uppskattats till mellan 5 och 25 par. Förmodligen är detta en kraftig underskattning och det verkliga antalet ligger troligen närmare 100 par. Det svenska beståndet utgör icke desto mindre en mindre del av de 1 300–3 500 par starka beståndet i Norge och Finland. Huvuddelen av världspopulationen häckar på tundran i norra Ryssland, och enbart i Västeuropa räknar man med ett vinterbestånd på 125 000 fåglar.

Trots den låga numerären och tack vare ringa hot ser bevarandesituationen i dagsläget god ut. Myrspoven är rödlistad i kategorin Sårbar (VU) i Sverige.

Uppföljning: Se tills vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare

A166 Grönbena; *Tringa glareola*

Beskrivning: Grönbenans lämpliga häckningsmiljöer utgörs av sankade stränder längs sjöar och vattendrag samt på fuktiga/våta gräs- eller starrbevuxna myrar. Arten häckar framförallt i Norrland. Under flyttningen påträffas grönbenan både längs kusten samt vid olika inlandsvåtmarker av öppen karaktär. Arten kräver tillgång på öppet vatten och dyiga/sandiga stränder på rastlokalerna. Arten övervintrar främst i tropiska Afrika, men delvis även i södra Afrika.

Bevarandemål: Bevarandemål för arterna formuleras senare. ArtDatabanken kommer att lämna anvisningar för hur mål ska formuleras. Bevarandemålen kommer att röra populationsstorlek och arternas livsmiljö.

Negativ påverkan:

- Det sydsvenska beståndet hotas av en utebliven hävd på sankade stränder.
- Vattenskoter, lågt flygande hydro-flygplan (landar på vatten).
- Markexploatering. Strandängsområden kan förstöras genom utfyllnad, vägdragningar, bebyggelse m.m.
- Dräneringar för att påskynda avrinningen från strandängen eller närbelägna marker kan helt eller delvis förstöra biotopen.
- Uppläggande av muddermassor.
- Uppodling och invallningar.
- Arten jagas på övervintringsområdena i Västeuropa/Afrika, men effekterna är okända.
- Höga halter av olika miljögifter i marin miljö, särskilt på rastplatserna längs Europas kuster

Bevarandeåtgärder: Grönbenan är fredad (3 § i jaktlagen). Fredningen gäller också dess ägg och bon.

Enligt 1 a § Artskyddsförordningen är det förbjudet att avsiktligt störa fåglarna, t.ex. under övervintrings- och flyttperioder. Det är även förbjudet att skada eller förstöra djurens fortplantningsområden eller viloplats. Artskyddsförordningen (1998:179) förbjuder import, export och försäljning av levande och döda exemplar av grönbena, samt förvaring av levande exemplar.

Vid avverkning, etablering av vindkraftsanläggning eller annan form av exploatering kan tillstånd enligt 7 kap. 28 a § MB krävas.

Fuktiga till våta gräs- och starrbevuxna strandängsområden bör hävdas genom slåtter eller extensivt bete, så att de ej blir helt igenvuxna.

Bevarandestatus: Grönbenan rastar inom Natura 2000-området såväl vår som höst.

Uppföljning: Se tills vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare

A193 Fisktärna; *Sterna hirundo*

<i>Beskrivning:</i>	<p>Fisktärnan behöver tillgång på fiskrika sjöar och/eller grunda kustområden samt störningsfria häckningsplatser. För att större kolonier ska kunna etableras krävs rovdjursfria områden; framför allt mink och räv bör hindras på häckningsplatserna.</p> <p>Under häckningen födosöker fisktärnorna inom ett område i storleksordningen 1-5 km². De nordiska fisktärnorna övervintrar huvudsakligen längs kuststräckan mellan Västafrika och Godahoppsudden.</p> <p>Fisktärnan häckar på ett par skär inom området.</p>
<i>Bevarandemål:</i>	<p>Bevarandemål för arterna formuleras senare. ArtDatabanken kommer att lämna anvisningar för hur mål ska formuleras. Bevarandemålen kommer att röra populationsstorlek och arternas livsmiljö.</p>
<i>Negativ påverkan:</i>	<ul style="list-style-type: none">- I skärgårdarna och större insjöar medför ökad båttrafik och expanderande friluftsliv stora störningar.- Ohävd och igenväxning kan leda till att viktiga häckningsplatser försvinner.- Lokalt kan förekomst av mink leda till att kolonier försvinner.- Spridning och ackumulering av miljögifter har negativa effekter på häckningsutfallet.- Eventuell etablering av vindkraftverk vid kända kolonier kan vara ett framtida hot.
<i>Bevarandeåtgärder:</i>	<p>Fisktärnan är fredad i jaktlagen. Fredningen gäller också dess ägg och bon.</p> <p>Enligt 1 a § Artskyddsförordningen är det förbjudet att avsiktligt störa fåglarna, särskilt under deras parnings-, uppfödning-, övervintrings- och flyttperioder. Det är även förbjudet att skada eller förstöra djurens fortplantningsområden eller viloplats. Artskyddsförordningen (1998:179) förbjuder import, export och försäljning av levande och döda exemplar av fisktärna, samt förvaring av levande exemplar.</p> <p>Vid etablering av vindkraftsanläggning eller annan form av exploatering kan tillstånd enligt 7 kap. 28 a§ MB krävas. Beroende på var i landet man befinner sig gäller antingen tillståndsplikt för eller förbud mot markavvattning, (MB 11:13-14 och förordningen om vattenverksamhet).</p> <p>Lokaler med större kolonier bör beläggas med tillträdesförbud under häckningstid. Aktiva åtgärder (röjning eller hävd) för att förhindra igenväxning i viktiga häckningsmiljöer kan vara aktuellt i vissa områden. Åtgärder för att förhindra förekomst av främst mink är positiva för arten.</p>
<i>Bevarandestatus:</i>	<p>För närvarande gynnsamt inom Natura 2000-området.</p> <p>Fisktärnan häckar i samtliga svenska län. Det svenska beståndet beräknas uppgå till ca 20 000 vilket motsvarar ungefär 1/10 av det europeiska beståndet.</p> <p>Beståndsutvecklingen är svårtolkad. Resultat från häckfågeltaxeringen tyder på att beståndet idag ligger på en lägre nivå än under senare delen av 1970-talet och början av 1980-talet. Mellanårsvariationerna är emellertid stora. Under 1990-talet finns dessutom uppgifter om regionala öknings från flera håll, t.ex. längs kusten i Bohuslän. Inom Tanumkusten häckar arten på flera platser.</p>
<i>Uppföljning:</i>	<p>Se tills vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare</p>
